

Mødet den 1. Februar 1917. (For lukkede Døre).

Fraværende: Carl Laursen og Magnus Nielsen.

1. (J. Nr. 517—1916). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om **Salg af ca. 1400 m² Grund ved Silkeborg Landevej** til Kalkbrænder Andersen for en Pris af 10 Kr. pr. m².

Møller erindrede om, at Spørgsmaalet om Salg af det paagældende Areal til Kalkbrænder Andersen før havde foreligget, men at Udvalget da ikke kunde anbefale Handelen, fordi det ikke ønskede et Kalkværk lagt lige ved Hovedlandevejen. Dette var nu forhindret, ligesom ogsaa Karreen var blevet indrettet noget anderledes, og Udvalget kunde derfor anbefale Salget. Prisen var under Hensyn til Arealets Størrelse sat 1 Kr. højere, end Sodafabrikken havde givet.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 25⁴—1916). Andragende fra Hans Samuel Iversen Nissen om **Bevilling til at drive Beværternæring med Ret til Udskænkning af stærke Drikke** i Hotel »Skandinavien«.

Formanden meddelte, at der nu, saaledes som man sidst havde ønsket, forelaa et Borgerkab, som vilde gaa ud af Kraft, hvis Bevillingen

blev givet. Antagelig kunde Byraadet nu anbefale Andragendet.

Anbefaledes.

3. (J. Nr. 1³²—1916). Forespørgsel fra 2 Importører af tysk Brændsel, om Kommunen ønsker at købe **tyske Kokes** i Henhold til Indenrigsministeriets Cirkulære af 11. Decbr. 1916.

Møller forelagde Belysningsudvalgets Indstilling, som gik ud paa, at man ikke ønskede at benytte sig af Ministeriets Tilbud. Siden Indstillingen var blevet foretaget, var Situationen ganske vist blevet noget forandret, men det vilde dog vist være bedst foreløbig ikke at købe tyske Kokes.

Jakob Jensen troede ikke, de paagældende Importører havde tyske Kokes. Deres Ladninger svømmede vist endnu. Taleren kunde slutte sig til Indstillingen, men vilde finde det rigtigst, at Belysningsudvalget henvendte sig til Staten for om muligt at faa nogle af dens tyske Kokes.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 532—1916). Andragende fra Overlærer Knud Christensen om **Afsked med Pension** fra 1. August 1917 at regne paa Grund af Alder.

Andragendet var anbefalet af Skoleudvalget.

Mousten mente, at det Princip burde fastslaas, at en Lærer skulde afgaa, naar han blev 70 Aar og ligeledes, at Afgangen helst skulde ske ved et Skoleaars Begyndelse.

N. Joh. Laursen oplyste, at praktiske Forhold gjorde Ordningen med Knud Christensen ønskelig. Man kunde nu faa den ny Overlærer til efter Sommerferien, og den nuværende kunde sætte det ny Skoleaar i Gang.

Jakob Jensen var enig i, at Lærerne som Regel burde gaa ved 70 Aars Alderen. For Skole-

væsenets Skyld var det imidlertid urigtigt at forcere den foreliggende Sag idet det vilde være heldigt, at Skolen var godt i Gang, naar den ny Overlærer kom. Naar en Lærer var 70 Aar, maatte han søge sin Afsked. Dette vilde Taleren sige som et Varsko for næste Afgang blandt Overlærerne.

N. J o h. L a u r s e n vilde advare imod at fastslaa noget bestemt Princip om Afsked yed det fyldte 70 Aar. Hvert Tilfælde burde behandles for sig, da der kunde være Forskel. I det foreliggende Tilfælde var Tiden ikke ret meget overskredet, saa der blev intet Præcedens skabt.

J a k o b J e n s e n ansaa det for rigtigst at sætte en bestemt Grænse, for at der ingen Vilkaarlighed skulde blive. Det foreliggende Andragende var ikke ganske kommet af sig selv, Taleren havde i Udvalget bestemt maattet forlange det frem og havde maattet sige, at han ellers vilde tale om Sagen for aabne Døre. Hvis Taleren var i Byraadet, naar den næste Overlærer blev 70 Aar, vilde han bestemt forlange, at han skulde afgaa.

N. J o h. L a u r s e n bemærkede, at Knud Christensen paa Grund af forskellige Forhold havde ønsket at fratræde til November, men at man var blevet enig med ham om, at Sommerferien vilde være et rimeligere Tidspunkt. Taleren var enig i, at en Mand, der havde brugt sine Kræfter til det 70. Aar, havde givet Samfundet det, han burde, men derfor burde man ikke fastslaa, at han skulde gaa. Folk, der havde været i Kommunens Tjeneste saa mange Aar, havde Krav paa i et saadant Spørgsmaal at blive behandlet med Forstaaelse.

J a k o b J e n s e n hævdede, at hvis Taleren ikke havde forlangt Knud Christensens Afskeds-

begæring frem, vilde Christensen være blevet siddende i Embedet, og man vilde saa ogsaa have været nødt til at lade Overlærer Müller blive siddende.

Anbefaledes.

6. (J. Nr. 542—1916). Andragende fra Bogtrykker Carl Joh. Petersens Enke om **Friplads** for hendes 2 Børn i Marselisborg Skole.

N. J o h. L a u r s e n troede, at Byraadet skulde være meget forsigtig med at bevilge Friplads i Marselisborg Skole, da det ellers let vilde føre til meget vanskelige Afgørelser. Udvalget kunde ikke anbefale Andragendet.

Kunde ikke bevilges.

7. (J. Nr. 533—1916). Andragende fra Enkefru Thyra Sabroe om **Friplads** for sin Søn i Marselisborg Skole.

Kunde ikke bevilges.

9. (J. Nr. 8²¹—1916). Fra Sagfører Holmark forelaa følgende Skrivelse af 24. Jan. 1917 samt Udskrift af **Underretsdom i Sagen Dansk Konserverfabrik A/S ctr. Aarhus Byraad** angaaende Selskabets Skatteansættelse:

»Hoslagt tillader jeg mig at fremsende Udskrift af Underretsdommen i Sagen Dansk Konserverfabrik A/S ctr. Aarhus Byraad, ved hvilken Aarhus Kommune er dømt til Betaling af 1200 Kr. tilligemed 5 % p. a. Rente fra 22. Maj f. A. til Betaling sker og Sagens Omkostninger med 60 Kr.

Som det ses af Dommen, støttes denne paa, at sidste Stykke af § 16 i Lov af $15\frac{1}{5}$ 1903 om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning formentlig kun hjemler Skattemyndighederne Ret til ved Skatteansættelsen for Aaret 1915/16 at ansætte Aktie-

selskabet i Skat af den Indtægt, det havde haft forinden 1. April 1915, men derimod ikke af den Indtægt, Selskabet kunde forventes at faa i Skatteaaret 1915/16.

Ligningskommissionen er ikke enig i denne Opfattelse, idet den hævder, at den stedsfundne Ansættelse har været berettiget, og støtter dette paa, at Hr. Stiftamtmand Oxholm pag. 69 i anden Tekstudgave med Bemærkninger til ovennævnte Lov udtaler, »at hvis et Selskab paa den Tid, Skatteansættelsen finder Sted, ikke har tilbagelagt en Regnskabsperiode, for hvilket et afsluttet Regnskab foreligger, er den skatteliggende Myndighed henvist til at benytte et Skøn over den Nettoindtægt, som kan forventes i det løbende Skatteaar«.

Spørgsmaalet om Skattepligten er af principiel Betydning for Ligningskommissionen, hvorfor jeg tillader mig at henstille, at den afsagte Dom appelleres til Overretten.«

Det vedtoges at appellere Sagen til Overretten.

9. (J. Nr. 495—1916). Andragende fra **Børnehjemmet »Nazareth» om Tilskud til Hjælp til Installation af elektrisk Lys i Børnehjemmet.**

Andragendet var ikke anbefalet af Belysningsudvalget.

Kjeld Sørensen spurgte, om det ikke vilde være rigtigst at lade Fattigudvalget undersøge, om Hjemmet kunde og burde støttes paa en eller anden Maade. Man trængte i høj Grad til Børnehjem, saa man burde hjælpe dem, man havde, da det jo nok kneb haardt for dem at klare sig i disse Tider.

Mousten troede ikke, nogen havde noget imod at støtte Børnehjemmet, men det vilde vist

dog være uheldigt at give det Tilskud til Installation af elektrisk Belysning.

Simon sen mente, at man kunde lade Fattigudvalget undersøge Hjemmet, der vist iøvrigt var meget lille.

Mariane Thomsen oplyste, at »Nazareth« havde eksisteret i adskillige Aar, og at det vistnok hørte ind under Indre Mission. Maaske der kunde være Grund til at give »Nazareth« de 300 Kr., der var opført paa Budgettet til Børneasylet »Bethania«, som nu var ophørt at virke.

Indstillingen vedtoges. Andragendet tilstilledes Fattigudvalget til nærmere Undersøgelse.

10. (J. Nr. 400—1916). Indstilling fra Forskønnelsesudvalget om, at **forskellige Tegninger og Planer udleveres til fhv. Stadsgartner Böttiger.**

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 17²²—1916). Andragende fra Skræder Frands Davidsen om **Eftergivelse af Fattighjælp.**

Formanden forelagde Fattigudvalgets Indstilling, som gik ud paa, at Eftergivelse ikke finder Sted, eftersom Gælden kun er 48 Kr., og Andrageren formenes at være i Stand til at betale den.

Christensen syntes, at Gælden burde eftergives. Andrageren havde ganske vist nu 30 Kr. om Ugen, men havde tidligere kun haft 22 Kr., og desuden havde han en Del Gæld at betale af paa, saa det kunde være vanskeligt nok for ham at afse de 48 Kr.

Kjeld Sørensen skulde ikke modsætte sig, at Eftergivelse fandt Sted. Udvalget havde imidlertid været enigt om, at Andrageren nok kunde betale de 48 Kr., hvis han vilde.

Simon sen ønskede oplyst, hvad Andrageren havde faaet de 48 Kr. til.

F o r m a n d e n oplyste, at Fattighjælpen var blevet ydet paa Grund af Hustruens Sygehusophold.

S i m o n s e n mente, at Gælden burde eftergives, naar den skyldtes den Aarsag.

M i k a e l J o h a n s e n foreslog at udsætte Sagen.

K j e l d S ø r e n s e n havde som før bemærket intet imod at eftergive Gælden, men vilde saa gerne vide, i hvilke Tilfælde Fattighjælp saa ikke skulde eftergives.

N. J o h. L a u r s e n syntes ikke, man kunde gaa imod Udvalgets enstemmige Indstilling.

C h r i s t e n s e n fandt vedblivende, at Gælden burde eftergives, da den skyldtes Hustruens Sygdom, og der ikke kunde siges noget ufordelagtigt om Manden.

Udsattes.

12. (J. Nr. 17¹⁸—1916). Andragende fra Murer Christen Madsen om **Eftergivelse af Fattighjælp.**

Bevilgedes.
